

**Chambre
des Représentants**

SESSION 1954-1955.

25 JANVIER 1955.

PROPOSITION DE LOI

modifiant l'article 203 du Code d'Instruction criminelle, en vue de permettre l'appel incident en matière pénale.

AMENDEMENT
PRESENTÉ PAR M. CHARPENTIER.

Articles 1 et 2.

Remplacer le texte de ces articles par ce qui suit :

Article premier.

L'article 174 du Code d'Instruction criminelle est remplacé par le texte suivant :

« *L'appel des jugements de police sera porté devant le tribunal correctionnel.*

» *Il sera interjeté dans les mêmes délais, conditions et formes que l'appel des jugements correctionnels.* »

Att. 2.

L'article 203 du Code d'Instruction criminelle complété par l'article 3, § 1, de l'arrêté royal n° 258 du 24 mars 1936, est remplacé par le texte suivant :

« *Art. 203. — § 1. Il y aura, sauf l'exception portée en l'article 205 ci-après, déchéance de l'appel, si la déclaration d'appeler n'a pas été faite au greffe du tribunal qui a rendu le jugement, dix jours au plus tard après celui où il a été prononcé; et, si le jugement est rendu par défaut, dix jours au plus tard après celui de la signification qui en aura été faite à la partie condamnée ou à son domicile.*

Voir :
31 (S. E. 1954) :

— N° 1 : Proposition de loi.

**Kamer
der Volksvertegenwoordigers**

ZITTING 1954-1955.

25 JANUARI 1955.

WETSVOORSTEL

tot wijziging van artikel 203 van het Wetboek van Strafvordering, ten einde tegenberoep in strafzaken mogelijk te maken.

AMENDEMENT
VOORGESTELD DOOR DE HEER CHARPENTIER.

Artikelen 1 en 2.

De tekst van deze artikelen vervangen door hetgeen volgt :

Eerste artikel.

Artikel 174 van het Wetboek van Strafvordering wordt door de volgende tekst vervangen :

« *Het beroep van de vonnissen, door de politierechtbank gewezen, wordt voor de correctionele rechtbank gebracht.*

» *Het wordt ingesteld binnen dezelfde termijnen, onder dezelfde voorwaarden en vormen als het beroep van de correctionele vonnissen.* »

Art. 2.

Artikel 203 van het Wetboek van Strafvordering, aangevuld door artikel 3, § 1, van het koninklijk besluit n° 258 van 24 Maart 1936, wordt door de volgende tekst vervangen :

« *Art. 203. — § 1. Behalve de uitzondering vermeld in artikel 205 hierna, vervalt het recht van beroep, indien de verklaring dat het beroep wordt ingesteld niet afgelegd werd op de griffie van de rechtbank, die het vonnis heeft gewezen, uiterlijk tien dagen na de dag van de uitspraak; en, indien het vonnis bij verstek is gewezen, uiterlijk tien dagen na de dag van betrekking er van aan de veroordeelde partij of aan haar woonplaats.*

Zie :
31 (B. Z. 1954) :
— N° 1 : Wetsvoorstel.

» § 2. Lorsque l'appel sera dirigé contre la partie civile, celle-ci aura un délai supplémentaire de cinq jours, pour faire appel contre tous les prévenus et civillement responsables, sans préjudice à son droit de faire appel incident conformément au § 4.

» § 3. Pendant ces délais et pendant l'instance d'appel, il sera sursis à l'exécution du jugement.

» Toutefois, les jugements sur l'action publique autres que ceux qui portent condamnation, acquittement ou absolument, et les jugements sur l'action civile peuvent être déclarés exécutoires provisoirement, nonobstant appel, par une disposition spécialement motivée.

» § 4. Dans tous les cas où l'action civile sera portée devant la juridiction d'appel, l'intimé pourra, jusqu'à la clôture des débats sur l'appel, faire appel incident par conclusions prises à l'audience. »

Art. 3.

L'article 2 de l'arrêté-loi du 27 janvier 1916 réglant la procédure d'appel des jugements rendus par les conseils de guerre, modifié par l'arrêté-loi du 20 avril 1917 et par la loi du 6 décembre 1938, est remplacé par les dispositions suivantes :

« Art. 2. — § 1. La déclaration d'appel est faite au greffe du conseil de guerre par l'auditeur militaire, le condamné et la partie civile, dans les dix jours à compter du jugement, sous peine de déchéance.

» L'auditeur général se pourvoit en appel au moyen d'une déclaration faite au greffe de la Cour militaire, dans le délai de quinze jours à dater du jugement.

» § 2. Lorsque l'appel est dirigé contre la partie civile, celle-ci a un délai supplémentaire de cinq jours pour faire appel contre tous les prévenus et civillement responsables.

» § 3. Dans tous les cas où l'action civile est portée devant la Cour militaire, l'intimé peut, jusqu'à la clôture des débats sur l'appel, interjeter appel incident par conclusions prises à l'audience. »

JUSTIFICATION.

Le texte proposé traduit, croyons-nous, le sentiment des membres de la Commission de la Justice qui ont procédé à un premier examen des textes.

Nous abandonnons l'intention de modifier les règles de procédure, en ce qui concerne l'action publique.

En ce qui concerne les intérêts civils débattus devant les juridictions pénales, nous posons les principes suivants, en accord avec le projet n° 129 de la session 1952-1953 (Chambre) :

1. Les règles de l'appel des jugements de police seront celles qui gouvernent l'appel des jugements correctionnels. L'article premier ci-dessus le dit plus succinctement que le texte du Gouvernement qui améliorait déjà le texte de l'article 174 du Code d'Instruction criminelle.

2. Le premier alinéa de l'article 203 du Code est repris purement et simplement, comme le faisait le texte du Gouvernement (§ 1).

3. Les deuxièmes et troisième alinéas de l'article 203 sont repris également (§ 3) comme le proposait le Gouvernement.

4. Le principe de l'appel incident, pour les intérêts civils, devant les juridictions pénales est établi, en faveur de tout intimé, qu'il soit prévenu ou partie civile (§ 4).

» § 2. Is het beroep tegen de burgerlijke partij gericht, dan beschikt deze over een bijkomende termijn van vijf dagen om tegen al de verdachten en burgerlijk aansprakelijken beroep in te stellen, onverminderd haar recht incidenteel beroep in te stellen, overeenkomstig § 4.

» § 3. Gedurende die termijnen en gedurende het geding in beroep blijft de uitvoering van het vonnis geschorst.

» De vonnissen over de publieke vordeting, buiten die waarbij tot veroordeling, vrijsprak of ontslag van rechtsvervolging wordt beslist, en de vonnissen over de burgerlijke vordering kunnen echter, bij een bijzonder met redenen omklede beschikking voorlopig uitvoerbaar worden verklaard, niettegenstaande hoger beroep.

» § 4. In al de gevallen waarin de burgerlijke vordering voor de rechtsmacht in hoger beroep wordt gebracht, kan de gedaagde, tot de sluiting der debatten over het hoger beroep, incidenteel beroep instellen bij ter terechtzitting genomen conclusiën. »

Art. 3.

Artikel 2 van de besluitwet van 27 Januari 1916 tot regeling van de rechtspleging in hoger beroep van de door de krijgsraden gewezen vonnissen, gewijzigd bij de besluitwet van 20 April 1917 en bij de wet van 6 December 1938, wordt door de volgende bepalingen vervangen :

« Art. 2. — § 1. De verklaring van beroep wordt gedaan op de griffie van de krijgsraad door de krijgsauditeur, de veroordeelde en de burgerlijke partij, binnen tien dagen te rekenen van het vonnis, op straffe van verval.

» De auditeur-generaal gaat in beroep door middel van een verklaring op de griffie van het Militair Gerechtshof gedaan, binnen de termijn van vijftien dagen te rekenen van het vonnis.

» § 2. Is het beroep tegen de burgerlijke partij gericht, dan beschikt deze over een bijkomende termijn van vijf dagen om tegen al de verdachten en burgerlijk aansprakelijken beroep in te stellen.

» § 3. In al de gevallen waarin de burgerlijke vordering voor het Militair Gerechtshof wordt gebracht, kan de gedaagde tot de sluiting der debatten over het hoger beroep, incidenteel beroep instellen bij ter terechtzitting genomen conclusiën. »

VERANTWOORDING.

Wij menen dat de voorgestelde tekst de opvatting weergeeft van de leden van de Commissie voor de Justitie, die de teksten een eerste maal hebben onderzocht.

Met betrekking tot de publieke vordering zien wij af van de voorgenomen wijziging van de procedurerregelen.

Wat betreft de burgerlijke belangen, waarover in de strafrechtbanken wordt gedebatteerd, stellen wij in overeenstemming met ontwerp n° 129 van de zitting 1952-1953 (Kamer) de volgende principes voorop :

1. De regelen inzake hoger beroep van de vonnissen der politierechtbanken zijn die, welke gelden voor het hoger beroep tegen de vonnissen der correctiele rechtbanken. In bovenstaand artikel 1 wordt dat bondiger gezegd dan in de tekst van de Regering, die reeds de tekst van artikel 174 van het Wetboek van Strafvordering verbeterde.

2. Het eerste lid van artikel 203 van het Wetboek wordt, evenals in de tekst van de Regering, zonder meer overgenomen (§ 1).

3. Ook het tweede en het derde lid van artikel 203 worden, zoals de Regering voorstelde, overgenomen (§ 3).

4. Als principe wordt ingevoerd, dat voor iedere gedaagde in beroep, hij weze verdachte of burgerlijke partij, voor de burgerlijke belangen incidenteel beroep openstaat voor de strafrechtbanken (§ 4).

5. Un cas spécial, où peut se trouver la partie civile, est visé au § 2 du nouvel article 203. Quand un prévenu fait appel dans le délai légal, la partie civile disposera d'un délai supplémentaire de cinq jours pour faire appel contre tous les prévenus et civillement responsables. A l'égard du prévenu ou civillement responsable qui a fait appel, le § 4 suffirait déjà à sauvegarder les droits de la partie civile; mais à l'égard des prévenus ou civillement responsables qui ne font pas appel principal, la partie civile ne pouvant évidemment faire appel incident contre eux doit disposer d'un délai supplémentaire pour les appeler à la cause en appel, et ramener ainsi l'affaire en son entièreté, en faisant appel principal contre eux, en considération de l'appel principal fait déjà par un des co-prévenus ou civillement responsables. Nous croyons que le texte du § 4 que nous proposons ici, dit les choses plus clairement que le texte du Gouvernement.

6. Nous appliquons les mêmes principes devant les jurisdictions militaires, par un texte également amendé, mais dans le sens proposé par le Gouvernement (art. 3).

5. Een bijzonder geval, waarin de burgerlijke partij kan verkeren, wordt bedoeld in § 2 van het nieuw artikel 203. Wanneer een verdachte binnen de wettelijke termijn hoger beroep instelt, beschikt de burgerlijke partij over een bijkomende termijn van vijf dagen om tegen al de verdachten en burgerlijk aansprakelijken beroep in te stellen. Ten opzichte van de verdachte of burgerlijk aansprakelijke, die hoger beroep heeft ingesteld, zou § 4 reeds volstaan voor het vrijwaren van de rechten der burgerlijke partij; maar ten opzichte van de verdachten of burgerlijk aansprakelijken, die geen hoofdberoep instellen, moet de burgerlijke partij, die tegen hen immers geen incidenteel beroep kan instellen, over een bijkomende termijn beschikken om hen bij de zaak in hoger beroep te betrekken en de zaak aldus in haar geheel opnieuw aanhangig te maken door tegen hen hoofdberoep in te stellen op grond van het door een der medeverdachten of burgerlijk aansprakelijken reeds ingestelde hoofdberoep. Naar onze mening is de door ons hier voorgestelde tekst van § 4 duidelijker geformuleerd dan de tekst van de Regering.

6. Dezelfde principes passen wij toe op de rechtspleging voor de militaire rechtkanten, eveneens door middel van een geamendeerde tekst, maar in de door de Regering voorgestelde zin (art. 3).

E. CHARPENTIER.
